

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2023, č. j. MD-1768/2023-160/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 24. 10. 2022, č. j. MHMP 1931453/2022/Dit, jímž magistrát zamítl námitky žalobce dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 4. 9. 2022.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce poukazuje na ustálenou praxi správních orgánů, které se na základě odvolání zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na podkladě kterých jsou zaznamenávány body do bodového hodnocení. Žalobce považuje za porušení zásady legitimního očekávání, pokud různé krajské úřady rozhodují odlišně.
3. Žalobce má za to, že oznámení věcně příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím v blokovém řízení tak, aby mohla být vyloučena možná chyba nebo zvláště orgánu veřejné moci. Uvádí, že z rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
4. Žalobce dále vyjmenovává případy, ve kterých není podklad (rozhodnutí) způsobilý (např. není-li z rozhodnutí patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, chybí-li dostatečný popis přestupku, není-li zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít apod.). Konkrétní výtky pak žalobce uvádí k pokutovému bloku ze dne 4. 9. 2022, ze dne 15. 1. 2022, ze dne 2. 2. 2021 a ze dne 19. 10. 2020.
5. Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Dle názoru žalobce tak není bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, a tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014-39. Žalobce se domáhá, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
6. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvádí, že žalobní námitky se ve větší míře shodují s odvolacími námitkami, se kterými se již žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění odkazuje. Dále konstatuje, že při vydávání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu s právními předpisy a zásadami správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

8. Dále žalovaný poukázal na to, že zástupce žalobce vystupuje v obrovském množství obdobných řízení a jen kopíruje žalobní námitky. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ve kterém dospěl ke shodnému závěru.
9. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
12. Žaloba není důvodná.
13. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné, skutečnosti:
 - a. Dne 7. 9. 2022 bylo Magistrátem hlavního města Prahy, odborem dopravně-správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) vypraveno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a současně výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tato písemnost byla žalobci doručena dne 16. 9. 2022. Žalobce podal téhož dne proti záznamu bodů námitky a předložil plnou moc k zastupování ve věci svým právním zástupcem.
 - b. Dne 21. 9. 2022 správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.
 - c. Dne 4. 10. 2022 doručil zástupce žalobce správnímu orgánu I. stupně návrh na zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí vydaného Policií ČR Karviná ze dne 4. 9. 2022.
 - d. Rozhodnutím ze dne 21. 10. 2022, č. j. MHMP 1931453/2022/Dit správní orgán I. stupně námitky žalobce jako neodůvodněné zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 4. 9. 2022 potvrdil.
 - e. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které následně na výzvu správního orgánu I. stupně doplnil o odůvodnění, které je v podstatných rysech shodné s argumentací uplatněnou v podané žalobě. O podaném odvolání pak rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvního stupně potvrdil.
14. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

15. Soud úvodem konstatuje, že při posuzování důvodnosti námitek, se může správní orgán zabývat pouze tím, *„zda je předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenány správně osobě a ve správné výši (...)“* (Pavel BUŠTA a Jan KNĚŽÍNEK. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. Komentář k § 123f. Praha: Wolters Kluwer. 2016). Podobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ve kterém uvedl, že správní orgán v řízení o záznamu bodů do evidenční karty řidiče *„zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je“*.
16. Je třeba rovněž zdůraznit, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení není řízením o opravném prostředku proti rozhodnutí o přestupku. Ke shodnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, který ve svém rozsudku ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47, uvedl, že: *„Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. [...] To znamená, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.“*.
17. Z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, dále plyne, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je pouze úředním záznamem a v případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je třeba *„vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán.“*.
18. Soud zdůrazňuje, že namítne-li účastník, že přestupek nebyl na pokutovém bloku dostatečně konkrétně a individuálně vymezen a nebyl tak způsobitým podkladem pro zápis bodů, jsou správní orgány povinny se takovou námitkou zabývat i v rámci řízení o námitkách proti zápisu bodů. K tomuto závěru dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, kde však současně zdůraznil, že obecná námitka vznesená jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů povinnost správního orgánu vyžádat si pokutové bloky sama o sobě nezakládá.
19. Soud v té souvislosti poukazuje na další judikaturní vývoj, a to konkrétně na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval obdobným případem, v němž mj. žalobce zastupoval stejný právní zástupce a ve kterém byly vzneseny stejné body jako v projednávaném případě. Nejvyšší správní soud přitom konstatoval následující: *„Stěžovatel [...] rovněž konstatoval, že žalobcovy námitky jsou typizované a žalobcův zástupce JUDr. Bechyně je uplatňuje neustále dokola bez ohledu na konkrétní případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru stěžovateli přisvědčuje a konstatuje, že na základě tohoto důvodu stěžovatelovo zamítavé rozhodnutí o odvolání žalobce ob stojí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017 - 34). Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.“ (zvýraznění provedl zdejší soud).

20. V projednávaném případě soud neshledal žádný důvod se jakkoliv odchýlit od závěru Nejvyššího správního soudu uvedeného v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44. Ze správního spisu je totiž zřejmé, že žalobce v žalobě i v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnil zcela obecné, typizované a neurčité námitky (jednalo se o stejné žalobní body, které byly uplatněny mj. v žalobě, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23. 8. 2019, č. j. 9 A 74/2019-50, který byl zrušen právě rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44).
21. Žalobce sice k jednotlivým pokutovým blokům uvádí rádoby konkrétní námitky, ty však jsou, s výjimkou občasných formulačních změn, zcela identické s námitkami uplatňovanými zástupcem žalobce v množství dalších řízení v obdobných věcech. Nadto se jedná o námitky formální a výtky vůči jednotlivým pokutovým blokům jsou obsahově totožné. Jinými slovy ani u jednoho ze sporných pokutových bloků žalobce nereagoval na jeho konkrétní podobu a případná pochybení správního orgánu nikterak neindividualizoval např. uvedením, co měl správní orgán posoudit jinak a na základě jakých skutečností a okolností konkrétního přestupku.
22. Konkrétně například žalobce u jednotlivých pokutových bloků zcela obecně rozporuje zjištění osoby přestupce, nicméně v žádném z případů neuvádí, jaký údaj na pokutovém bloku je nečitelný nebo jaké údaje zde nejsou přesně vypsány, případně jaká z možných variant vlastně nastala, zda chybí rodné číslo přestupce nebo datum narození, popř. obojí. Totéž platí v případě uvedení doby a místa spáchání přestupku, kdy z žaloby není zřejmé, proč určení doby spáchání přestupku nebo označení místa považuje žalobce za natolik neurčité, že by nebylo možné dobu nebo místo přestupku jednoznačně identifikovat. Z takto formulovaných námitek soudu není ani zřejmé, co konkrétně žalobce jednotlivým pokutovým blokům vytýká.
23. S ohledem na shora uvedené má zdejší soud ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, za to, že takto formulované námitky nejsou

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

způsobilé vyvolat jakékoli pochyby o podobě a formálních náležitostech sporných pokutových bloků.

24. Soud závěrem poukazuje na to, že součástí správního spisu jsou příslušná oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech zmíněných případech žalobce spáchal dotčené přestupky a v souladu s tím (a dalšími rozhodnutími) mu do evidenční karty řidiče bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce obsah uvedených oznámení nijak nezpochybnil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Soud ze všech shora uvedených důvodů uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.